

Bag visiret

Da jeg kørte ned til Stjasser i Ebeltoft den torsdag i oktober, vidste jeg ikke eksakt, hvad historien skulle handle om. Det kom helt af sig selv, for under den hyggelig snak, vi havde kom Stjasser snart i gang med at fortælle om sine ture. Der var ingen tvivl om, at han havde mange dejlige minder derfra. Det kunne tydeligt ses i varmen i hans øjne, mens han fortalte. Den ene fortælling tog den anden, og derfor kunne denne Bag Visiret om Stjasser også godt have heddet: **Anekdoter fra mine MC ture i Europa og lidt længere væk...**

Ikke i kronologisk rækkefølge - men som den ene historie tog den anden

Stjasser - Jørgen Toubro 059-39. - 1. afsnit

Starten

Stjasser har kørt motorcykel siden han var ung - mest til transport til- og fra arbejde. Han var så uheldig at blive klippet af en bil, der drejede til venstre, og har mén i benet af det den dag i dag. Familie, børn og andre forhold gjorde, at han holdt pause med mc i en periode. Men, mens han boede i bofællesskab på Mejlgaard Slot, lånte han en dag "Futtes" motorcykel til en tur i området. "Det var skide dejligt, kunne jeg mærke", fortalte han, og nu solgte han bilen og købte en Suzuki - en 250 ccm. I bofællesskabet boede også Jørgen Trane. Han var med i Senior MC, og Stjasser tog nu på træf med Trane og blev også meldt ind i klubben. "Selvom jeg skulle skrælle kartofler sammen med Anny" (medlem nr. 008-41), grinede han. Suzukien var for lille, og Stjasser købte en større - en 450 ccm.

Første tur i udlandet - Bonjour monsieur!

Der blev kørt forårstur til Husum og planlagt sommerferie sydpå. Jørgen Trane var den gode planlægger - Stjasser planlagde aldrig turene, men hæftede sig på andre, der kørte. Det var midt i 80'erne. Det blev aftalt, at de to skulle mødes i Bretagne, og Stjasser købte så et kort over Europa (incl. Finland....) Det var sjovt at køre gennem Europa alene - også lidt underligt, fortalte han. Om gæstfriheden og mødet med andre mc-ister, huskede han, at han bla. holdt pause ved en benzinstation ved Dortmund, og snakkede der med en anden mc'ist. Stjasser forhørte om et egnet sted at overnatte, og fik tilbudt, at han da kunne overnatte i

Bag visiret

kollektivet, hvor vedkommende boede. Det tog han imod, og fik tilmed morgenmad næste morgen. Sikke en gæstfrihed.

Videre mod Bretagne opdagede han pludselig, at han var på vej mod Amsterdam!! - Det skulle have været Antwerpen! - Nå, men han fik købt et detailkort over området, og efter en overnatning i Frankrig fandt han også Jørgen Trane det aftalte sted.

Stjasser fik slået sit telt op. Men andre lande - andre bakterier i tarmene... Så han måtte løbe på toilet mange gange, og hver gang forbi de høflige franskmænd på pladsen. Og hver gang hilste de med: "Bonjour monsieur" - både på vej frem og tilbage fra toilettet. Der blev hilst mange gange den dag. En anden gang, hvor han spurgte om vej, satte franskmænd sig op bagpå, og guidede ham. "Jo, de er høflige - lige indtil de selv sidder bag rattet" grinede han. Trane og Stjasser kørte rundt i Bretagne på denne den første tur til Frankrig.

Houtland MC

På en af turene havde de fundet et godt hotel i Nice - et lille billigt et, som var ejet af nogle indvandrere fra Algier. Der boede de flere gange, og på en af turene hjem derfra, havde Trane opstøvet, at der var et træf i Belgien - i Houtland. Det skulle de lige forbi, og de havde et skidegodt træf der, fortalte Stjasser. Trane var på det tidspunkt udenrigsredaktør, og han lavede træf derned, hvor de fulgtes ad fra Danmark - en 10 - 12 stykker. Det blev starten på et fint bekendtskab. De to klubber besluttede at lave træf sammen, og Houtland MC arrangerede en tur, hvor de mødtes i Wales, og året efter lavede Senior klubben en tur til England. De har bl.a. været sammen til træf Löwenherz, hvor der var mange med fra begge klubber. Her spillede man billedlotteri, der kun måtte være på eget sprog - det var sjovt, fortalte Stjasser - også hvis man ikke havde fået lidt øl!

Le monsieur Vagabond

Et par år efter tog de igen til området v/Nice - til en lillebitte by oppe i bjergene. Kongen og Birte var også med. På vej troede Stjasser, at modkørende var en bil, så han blændede ned - det var ildfluer! En dag, hvor de havde været gående ned til den lille by, ville Kongen lige kigger sig lidt omkring, mens de andre gik hjem. De undrede sig efterhånden over, at han ikke kom - og det blev sent. Til sidst kontaktede

Bag visiret

hotelejereren Policen og efterlyste ham. På grund af mørket, kunne de ikke starte eftersøgningen før dagen efter - og meget sent kom Kongen hjem til hotellet - godt forrevent. Han var faret vild og gik rundt i krattet, indtil han kom op på et asfalteret vej. Den fulgte han, og kom endelig tilbage til hotellet. Hotelværten havde flg. kommentar: "Der kommer le monsieur Vagabond".

Bei Mutter Grün

Et par år efter skulle Kongen, Birte og Stjasser møde Trane i Italien i nærheden af Firenze. - på campingplads La Solei. De skulle have et sted at sove på vej ned og ville ikke bruge tid på at finde en campingplads. De mente, at de fint kunne sove i deres soveposer i grøftkanten. Forinden tog de hen på den lokale kro og købte et par øl, som de skulle hygge med der i grøftkanten. "Aha" sagde kromutter "Schlafen bei Mutter Grün" !

Et par mindre sjove mc oplevelser

Knud kørte forrest, og de skulle over et østrigsk bjergpas. På vejen kørte de gennem en lille trafikeret by, hvor der jo var 50 km/t. Stjasser kørte ikke ret hurtigt og overhalede en lille cyklende pige. Pludselig drejede hun ud foran ham, og han lavede et sving med mc'en og bremsede, hvilket betød, at motorcyklen lagde sig ned og kurede sidelæns ind under hende. Herved kom pigen ikke noget til, men Stjasser fik klemt sit lår. Kongen var kørt videre. Der kom hjælp til motorcyklen, og der blev rekvireret politi og ambulance. Stjasser skulle med til den lille bjergbys politistation og ordne papirer, forsikring, evt. læge, erstatning osv . Han blev "frikendt", og efter 2 timer kørte han videre mod grænsen. Der var Knud. De tog på en kro og overnattede, da benet gjorde ret ondt. Nu tog de motorvejen til bestemmelsesstedet, hvor de skulle mødes med Trane. Der var "stau", og det var blevet aften og mørkt. De skulle gennem en tunnel, hvor der viste sig at være en forhindring (lastbil) forude ved noget vejarbejde - vejen var dårlig. Stjasser bremsede, og cyklen slog et slag med halen. Der var glat - han bremsede med begge bremser. Der skete ikke en skid - han turde ikke dreje, og kom nærmere lastbilen foran - dén havde smidt al dieselolien. Et par meter inden bilen, tog bremserne fat, og han veg udenom og kom hen til Knud, der kørte foran. Ved den første p-plads

Bag visiret

stoppede de, og han stod af med sit dårlige ben og sagde: "Nu vil jeg ikke køre mere! Jeg bliver, indtil de bygger en jernbane, og så kan jeg tage toget hjem!" De to oplevelser havde sat sine spor. De kørte alligevel videre og fandt pladsen, hvor Trane også dukkede op.

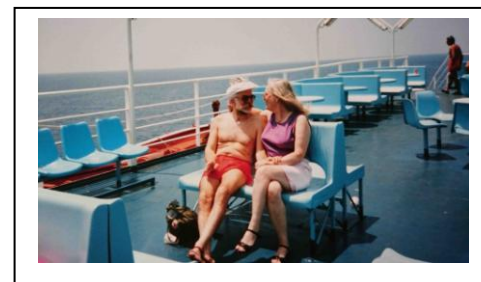
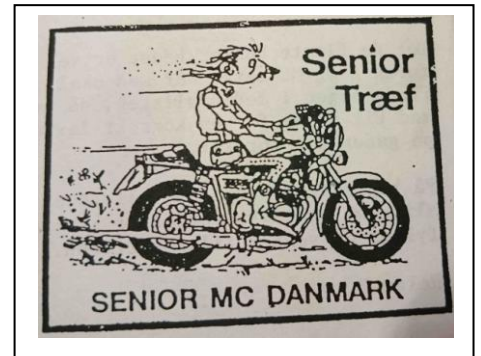
Mistede hinanden - og dog

Engang Trane og Stjasser havde været i Sydfrankrig og var på vej hjem, kørte de gennem Belgien og Holland. Det havde været en god MC tur, alt var gået godt med telt osv. De var kørt på motorvejen, der var rimelig trafik. Stjasser lå efter Trane, men efter en overhaling kunne han pludselig ikke se Trane længere. Han gav den gas, kørte uden om, igen og igen - stadig ingen Trane. Nå - måske havde de lost hinanden, og Stjasser kørte ind for at holde øje med motorvejen. Ingen Trane - Skulle han ringe hjem til det tlf.nr. som aftalt ved sådanne situationer - eller hvad? Han ville give den en chance og kørte til grænsen v/ Venlo og ville afgøre det der. Videre mod Venlo - pludselig i en sammenfletning - efter ca. 3 kvarters solokørsel, kommer Trane ind fra højre, 30 meter foran Stjasser - og så fortsatte de derfra som om intet var hændt. Trane var nu ikke tilfreds med, at Stjasser ikke havde ringet.

Tyrkiet med Kongen og Birte

Der var kun de 3, og de skulle sejle fra Ancona i Italien til Kusadasi i Tyrkiet. De havde aftalt, at de skulle mødes et sted på motorvejen i Tyskland. Knud kom ikke til den aftalte tid, og Stjasser ventede et godt stykke tid. Endelig kom han - han havde fået vrøvl med sit blinklys (kørte BMW), og ingen kunne han få til at lave det. Ned gennem Tyskland kørte de i øsende regnvejr, det var koldt og regnen piskede. De overnattede på et østrigsk hotel og stod op kl. 4 om morgenen og kørte videre. Kørte gennem Felber Tauertunnellen - kom ud på den anden side - i strålende solskin! Tøjet blev kørt tørt og de nåede færgen til Kusadasi i Tyrkiet.

Under turen i Tyrkiet boede de på kroer og havde ingen telt med. En af de første aftener var de ude at spise af tyrkernes gode mad. Der var godt vejr, de var tørstige og havde fået serveret øl. Knud kaldte på tjenerne for at få mere, selvom han ikke havde drukket det hele. Men nej - Knud kunne ikke få tanket op, før glasset var tomt! Birte var vant til at undervise

Bag visiret

tyrkiske indvandrere, og hun havde nogle adresser på landsbyer, som hun var blevet anbefalet. Trafikken i Tyrkiet er voldsom og lugten støvet, men der var meget smukt. På et tidspunkt holdt de ind og spurgte efter en adresse, folk stimlede sammen - også nogle unge knægte - de havde T-shirts på, hvorpå der stod "Ishøj". I en af disse små landsbyer boede de 2-3 dage. Det var en ærke landsby med høns i gaderne, mænd og kvinder adskilte. Man spiste af samme fad - med fingrene og siddende på gulvet. Birte kvitterede for deres venlighed ved at underviste dem i sprog.

Blinklyset blev lavet

I landsbyen blev de inviteret med til bryllup, der varede til langt ud på natten. Men Knud havde ikke fået lavet sit blinklys, og nu var koblingen også gået i stykker. De boede på det tidspunkt hos en tyrker, som Kongen og Birte kendte. Han kendte en lille mekaniker, og Knud kørte hen til ham - uden kobling. Det var et lille beskidt værksted, det hele flød, der var masser af unger. Men Knud fik svejset på koblingen og spurgte, om han måske også kunne ordne blinklyset? Joh! - han kaldte på en af knægtene, pegede på en skuffe, at han skulle finde noget - og så lavede han "det skide blinklys", som Stjasser sagde.

Der var 38 grader, og det var for varmt. De aftalte hver aften, at de ville stå tidligt op og køre, men trods intentionerne kom de først af sted ved 11 tiden. Hjemad ville de tage en færgе fra en sydlig turistby, og da de næste morgen kom ned til færgen, stod nogle danskere (Jørgen "Sød" og Hanne Poulsen) og ventede på samme færgе, og de kendte ikke hinanden på dette tidspunkt. De snakker med dem, og så siger en af dem, om det ikke var Stjasser, der havde været til et Fedtmule træf, hvor han havde glemt sin sovepose) **Så** kunne han huske, at han havde mødt dem før! - De havde lånt Stjasser en presenning. Bagefter blev Jørgen og Hanne også medlemmer af Senior Klubben.

Stjasser fortalte, at han under turene sydpå indimellem fik dårlige/ halvdårlige mave. Men det viste sig hver gang - at efter en wienerschnitzel og en god tysk øl - var maven i orden igen! *Dette middel er herved givet videre.*

Fortsættes i næste nummer. vh Dorthе

Bag visiret

Stjasser - Jørgen Toubro 059-39. -

2. afsnit

Anekdoter fra mine MC ture i Europa og lidt længere væk...

Skotten Donald

Med Trane og flere af seniormedlemmerne var Stjasser engang med til et hollandsk træf, der hed Den Grav Reiters. De havde deres dansker-gruppe, og der huskede han Donald for første gang. Donald havde spurgt Trane, hvor man kunne få mælk, og Trane sagde: "Vi motorcyklister drikker ikke mælk, men whisky"!

Den historie fortalte Donald senere under et træf i Belgien, hvor også Trane og Stjasser var med, og det kunne de godt huske, selvom det var nogle år senere.

Donald fortalte mange historier. Han var skide skæg, åben og fantasifuld. Når han fortalte, greb den ene historie den anden.

Dengang kendte Guzzi allerede Donald, og her koblede Stjasser sig på. Guzzi skulle til Skotland igen og hørte, om Stjasser ville med. Det ville han gerne. Det var sammen med Guzzi og Elly og Uffe, deres søn. Guzzi og Elly kører på Guzzien og Uffe på Yamahaen. Under turen kom de kørende op mod et pas med en 33% stigning, Hard Knock. De holdt ind på en rastepads, og Guzzi skulle så lige have turen nedad på Yamahaen. Han holdt sådan på rasteplassen, at det var naturligt for ham at køre nedad i højre side! De så det, men kunne intet gøre. Der skete intet, og Guzzi fortalte senere, at han opdagede det, da han mødte en bil.!

Donald viste dem alt, hvad der var værd at vise frem i Skotland - whisky destillerier, seværdigheder og mindre steder, som andre turister ikke ser normalt. De kørte med ham mange gange.

Donald og Guzzi var allerede med i **De Tour Club**, da det var dem, der havde stiftet "foreningen", og det var kun dem, der var medlemmer. Den blev kaldt De Tour Club, fordi ikke alle destinationer blev ramt ved første forsøg. Den blev Stjasser også optaget i, og

fra da af tog de på ture fra Houtland sammen.

Donald var meget krigsinteressert, og sammen besøgte de museer vedr. første verdenskrig, krigspladser, hvor slagene var foregået, Vimy Ridge,

Bag visiret

landgangskysten i Normandiet, Omaha Beach, Bayeux tapetet mm.

I dag er Donald død, og Stjasser og Guzzi kører nu med hans søn Donny.

Rafting

Stjasser kørte meget i Frankrig - nogle gange med Donald og nogle gange med Trane. Det var bl.a. over Stelvio passet, Mont Ventoux, Alp Duez, langs Ardech floden i Sydfrankrig osv. Han fortalte om en af turene, hvor Trane foreslog, at de skulle sejle i kajak ned ad floden. Det kunne være skide skægt! Stjasser var vandskræk og ikke vild med det, men tog dog med alligevel. De skulle af sted fra en campingplads, kom derop, fik redningsveste på og blev sat i vandet. Der var stille og smult vand, og det startede godt. "Det gik da fint nok", så de lod sig glide med strømmen. De kunne godt høre, at det bruste fra et eller andet sted, og så, at andre holdt ind til bredden og tog styrthjelme på, inden de sejlede videre. Og de så også, at dem foran på et tidspunkt forsvandt ud over en kant. De lod sig glide videre, da det var den eneste mulighed og kom da også ud i vandfaldet. Der var mange, der vippede rundt, men det gjorde de ikke. De hørte fra flodbredden, at der blev råbt: "leave the boat!", men de væltede ikke - de klarede den. Kom ind til bredden og fik tømt båden for vand og puttet tingene i den vandtætte boks. De sejlede videre, der var strøm indimellem - meget strøm og meget smalt. På et tidspunkt var der en stor sten i midten - Stjasser tog den til højre og Trane til venstre. Og der hang de så! De prøvede at skubbe sig fri - og så vendte kajakken rundt!. De sejlede nu med hovedet ned ad! På et tidspunkt kunne Stjasser ikke holde vejret længere og tænkte: "Det, er dejligt at drukne, det er rigtigt, som de siger". Det var imidlertid fordi de var kommet væk fra de larmende strømhvirvler og i roligt vand. Han fik sig dog vendt rundt, kom gispende op og overlevede!

Englænderne

Trane døde, før han blev 50. Stjasser havde altid fulgtes med ham - bag efter den røde helm, der var blevet en slags pejlemærke. Det med Houtland var gledet lidt ud., og Stjasser tog alene til træf i udlandet. Det var underligt at køre ene ad de små veje, og han tog fejl mange gange. Han kom til at

Bag visiret

snakke med Guzzi, og de aftalte at følges ad. I Houtland havde de lært englændere at kende, og de kørte bl.a. ture i England, hvor de så MC museer, Stone Henge, Yorkshire Dales. Og ture med englænderne, hvor de mødtes med dem ved Calais og kørte videre sammen i bl.a. Belgien.

Nu 2 faste ture

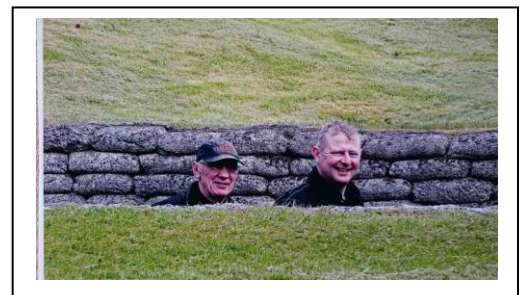
Nu har Flemming og Stjasser deres Forårstur og Efterårstur. Flemming arrangerer, og i år var det sammen med to fra Hedetourerne og Donalds søn Donny rundt i Normandiet. De besluttet at slutte Forårsturen af med et belgisk træf igen - Tenten treffen, der foregår ved Brugge. Der mødtes de med de gamle englændere.

Efterårsturen går til Sverige, og Stjasser fortalte, at den de seneste 7-8 år har foregår sådan, at de kører derover med overnatning ved Erling i Annisse. Her får de whisky, der også er Erlings favorit (Han har skøde i skotsk destilleri), og de bliver godt vartet op med hygge og vældig god mad. Og sådan også i år. I Sverige besøgte de en bekendt af Guzzi og skulle bo i hans annek. Men hvor var Stjassers sovepose? - og hvor var hans pibe? Glemte ved Erling! - For meget whisky?? Dagen efter skulle de mødes med Poul Rasmussen. Han havde en ekstra sovepose, og da også en gammel pibe, han gerne lånte Stjasser! Det ha de gjort de sidste mange gange år - mødtes med Poul, når de er i Sverige. Nogle gange er de kørt over på Øland, hvor de har set traner og fugletræk og ellers kørt rundt i Sveriges dejlige natur.

Mere ro på i svingene

"Det er dejligt at køre i Sverige - der kan man komme til", sagde Stjasser. Han syntes, at der er blevet for meget trafik nu om dage. Han har kørt mange km, og kan mærke, at han er blevet ældre. Han har lidt ondt i benet fra ulykken og skal tænke over flere ting.

"Besværlighederne kommer til at fylde mere, men glæderne er dog stadig større, selvom jeg er ikke så sulten mere efter at køre", fortalte han. "Der er kommet mere ro på i svingene", sagde han også og grinede. Men når han er på motorcyklen, synes han, at det er herligt. og han vil da fortsætte med at køre. Hans Yamaha XJ900 er fra 1995 og har kørt 260.000 km.

Bag visiret

I mange år kørte Stjasser ene på motorcyklen, men da han mødte Mona, ville hun gerne med.

Stjasser holder sig i form ved at spille bordtennis og billard flere gange om ugen - og reaktionerne er OK! sagde han. Og så cykler han - mindst 25 km, så hver dag er optaget. Stjasser bliver 77 om 2 mdr.

. "Det er dejligt at køre motorcykel" sagde Stjasser mange gange under besøget. "At køre og mærke de historiske dufte"!!

Jeg spurgte ham, hvorfra han er kommet til at hedde Stjasser. Det var fordi der i skolen var mange, der hed Jørgen. Man gav hinanden øge-/kælenavne. Han hedder også Christiansen til efternavn - og det blev så til Stjasser. At han så tog det igen i mc regi var pga, at der i bofællesskabet på Mejlgaard Slot også var mange, der hed Jørgen. Når Stjassers kone så kaldte på ham, stod alle Jørgen'erne ret der i gemakkerne. "Og det gik jo ikke", som han sagde - derfor begyndte han igen at kalde sig for Stjasser.

Tak for dine dejlige historier Jørgen - vi kunne næsten mærke "De historiske dufte"!

Dorthe Ullerup

